

Församlingslyktan

Nr 2 - 2021

årgång 63

**BARNENS
SÖNDAGS-
SKOLBLAD**

*14 febr. 1964.
1 Bördagen.*

Dagens texter:

För lillklassen: Luk. 11: 1.
Matt. 6: 9—13.

För storklassen:
1 Kor. 9: 24—27.

Varen uthålliga i bönen.

Rom. 12: 12.

När Jesus en gång såg huru fälten vitnade till skörd och att det började bli hast att bärga in skörden innan säden skulle förspillas, då uppmanade han lärjungarna att bedja skördens Herre sända arbetare i sin skörd. Ingenting kan vara viktigare än detta.

Vi ha också många barn som ännu inte få gå i söndagsskola för att det ej finnes lärare som skulle hålla söndagsskola för dem. Och många söndagsskolor äro så stora att de skulle behöva flere lärare.

Låt oss nu därför, både lärare och barn, uthålligt bedja om nya söndagsskolarbetare, och också om svaret skulle dröja, så låt oss icke upphöra förrän vi fått se många nya vänner gripas av villighetens ande, även när det gäller att hålla söndagsskola och samlas med barnen där varje söndag.

Låt oss både för oss själva och för varandra bedja såsom psalmsångaren bad:
»Låt mig åter få fröjdas över din frälsning och uppehåll mig med villighetens ande. Då skall jag lära överträdarna dina vägar, och syndarna skola omvända sig till dig.» Ps. 51: 14—15.

Detta är en hälsning även från en församling där nyligen flere nya söndagsskolor startat såsom svar på bön, men var även där som på annat håll den uthålliga förbönen må fortsätta.

Bönen om nya skördearbetare må sålunda vara denna bøndags särskilda uppmaning till oss alla!

Fårbror Arne.

Arne Rosenqvist: Barnens söndagsskolblad

HOUTSKÄRS KAPELLFÖRSAMLINGS MEDARBETARE
ÖNSKAR DIG EN VÄLSIGNAD SOMMAR!

Så har då äntligen sommaren gått i fullbordan. Litet försmak på sommaren, fick vi ju redan, under den växelvarma våren. Personligen hör jag till de många, som tycker att hösten är alltför lång, och våren alldeles för kort. Under hela vintern, som förstås har sin egen charm, går vi ändå och väntar på ljuset och värmen. Ja, vintrarna är inte heller de riktigt som förr.

Vi nås emellan av rapporter, hur t.o.m. isbergen uppe i Nordpolen, tycks smälta mera än förut. Det är ju väldigt mycket i vår värld, som på relativt kort tid förändrats, både i naturen, som i vår omvärld. Varje dag nås vi av nyheter, som både förvånar och ibland oroar oss. Dessa kallas i Bibeln, för Tidens tecken. För den som i sin bönevrå, läser sin Bibel, blir dock sällan förvånad. Vill man veta, vad som väntar oss, både som individer, folk, och nationer, kan man läsa detta i profetböckerna i Bibeln. Gud har skrivit historien i förtid. Det är bara att titta efter. Personligen kom jag i tiden till tro, just genom att jämföra nyhetsbladet med profetiorna.

Sommaren brukar ju för de flesta vara en tid, med sol, bad, och skön avkoppling, kanske bland släkt och vänner? För många, är det ju också en tid, när båtsäsongen inleds. I Mariehamn, brukade jag ofta ta en kvällspromenad, längs bryggorna i juli, och titta på alla motoryachter, den ena större och finare än den andra. Två saker lade jag märke till.

Det första var att båtarna under större delen av tiden stod oanvända, förtöjda vid sin bryggplats. Ju större och finare båt, dess längre stod den i hamn. Hade alla slantar gått åt till inköp av båten, och nu hade man inte pengar till bränsle? Det andra jag kom att tänka på, var att människorna som ofta använde båten som groggveranda, inte såg särskilt lyckliga ut för det. Jesus säger ju i Matteusevangeliet 16: 26 "Vad hjälper det en människa om hela världen blir hennes, samtidigt som hon förlorar det eviga livet?"

Vad är då lycka? Hur definieras den? Är det små lyckliga stunder, eller finns det en lycka som består? Många tror att lyckan består i, att man en gång blir rik, så försvinner alla bekymmer? Följer man med

av t.f. kaplan Peter Blumenthal

kändisvärlden, så är det ofta snarare tvärtom. Man blir aldrig tillfredställd, utan söker ständigt efter mer. I dess kölvatten, så följer ofta otrohet, skiljsmässor, rättegångar, eller oro för att förlora sina pengar, eller att de en dag skall förlora sitt värde. En oro som inte är obefogad, eftersom profetiorna i Bibeln, säger att just så skall en dag ske.

Bibeln vill i stället peka på, en genväg till lyckan. Den börjar med att vi börjar tacka, för det vi redan har. Tacksamheten leder ofta till förnöjsamheten, som i sin tur, ger oss friden.

En frid som består, och gör oss tillfreds. En frid som förblir, trots att omständigheterna, omkring oss kan växla. En frid, som inte bara väcker oss på morgonen, till väckarklockans skrällton, utan samtidigt vill påminna oss, om att **nåden är ny var morgon.**

Sommaren ger oss tid till eftertanke och reflektion. Man kan få den genom att vandra längs meditationsstigen, församlingen stakat ut, vars karta finns i tamburen i kyrkan.

Man kan också ställa frågor till någon av oss präster, som dejourerar under sommaren. Vi finns till för dig. **Gud är för dig**, inte emot dig. Han vill leda dig på den väg, genom livets förgänglighet, över evighetens gräns till den eviga lyckans land.

Vi vill å Houtskärs kapellförsamlings och redaktionsmedlemmarnas vägnar önska er alla en skön och välsignad sommar!

FÖRSAMLINGSINFORMATION

Pastorskansliet är normalt öppet onsdagar kl. 10–12 och torsdagar kl. 11–12. Under tiden 1.7–31.7 är pastorskansliet stängt. I Pargas betjänar pastorskansliet må–fre kl. 9–12.30 hela sommaren, tel. 040 312 4410, e-post: vastabolands.forsamling@evl.fi. Diakonimottagningen är öppen enligt överenskommelse. Kyrkan är öppen alla dagar kl. 9–21 (t.o.m. 30.9). Ämbetsbetyg kan beställas dygnet runt via nätet på adressen: <https://blanketter.kyrkan.fi/vastabolands-forsamling/ambetsbevis>

ANSTÄLLDAS KONTAKTUPPGIFTER

T.f. kaplan	Peter Blumenthal	040 312 4452
Kantor	Mikael Granlund	040 312 4444
Församlingsmusiker	Ulla-Maija Söderlund	040 312 4454
Diakonissa	Wiveca Eklund	040 312 4455
T.f. barn- och ungdomsarbetsledare	Nenne Lappalainen	040 312 4436
Församlingsmästare	Jami Helmiö	040 312 4458

Personlig e-post: fornamn.efternamn@evl.fi (ö ska ersättas med o)

Peter Blumenthal vikarieras under semestern 1.7–31.7 av t.f. kaplanen i Iniö, Jussi Meriluoto, tel. 040 312 4462, e-post jussi.meriluoto@evl.fi

PÅ NÄTET HITTAR DU OSS HÄR

<https://www.vastabolandsforsamling.fi/houtskar-kapellforsamling>

Facebook: [@vasfor](https://www.facebook.com/vasfor)

Instagram: [@vastabolandsforsamling](https://www.instagram.com/vastabolandsforsamling)

YouTube Västabolands svenska församling

GUDSTJÄNSTER och Petrus bibeldagar

- 20.6 kl. 11 högmässa med konfirmation
- 26.6 kl. 13 midsommardagens andakt på prästgårdsbacken
- 27.6 kl. 11 finskspråkig högmässa
- 4.7 kl. 13 friluftsgudstjänst i Hyppeis vid nya midsommarstången (invid Hyppeis värdshus). Vid regn firas gudstjänsten i kyrkan.
- 11.7. ingen gudstjänst

FÖRSAMLINGSNYTT

18.7 kl. 11 högmässa
25.7 ingen gudstjänst
1.8 kl. 11 högmässa
7.8–11.8 bibeldagar med Petrus församling
8.8 kl. 11 högmässa tills. med Petrus förs.
15.8 kl. 11 högmässa
22.8 kl. 11 högmässa
29.8 kl. 11 högmässa

Följ med närmare annonsering i Kyrkpressen, ÅU:s prosteriruta, församlingens hemsida, Houtskär Nytt, Houtskär INFO på Facebook och anslag. Vi förbehåller oss rätten till ändringar.

FÖDELSEDAGAR

29.7 70 år *Britta Åkerberg*, Fridhem (Mossala)
23.8 75 år *Per-Olof Karlsson*, Fridhem (Träsk)
30.8 80 år *Tora Gunnars*, Björkö. Firar inom familjen.
13.9 70 år *Gretel Keinonen*, Näsby. Firar ej
17.9 90 år *Lasse Lönnqvist*, Fridhem (Medelby)
18.9 93 år *Seidi Mattsson*, Fridhem (Björkö)

Församlingen uppvaktar alla församlingsmedlemmar som fyller 75, 80, 85, 90 och efter 90 varje år. Kontakta oss gärna för att komma överens hur vi kan komma ihåg dig.

Alla som vill får sin födelsedag införd i tidningen, oberoende av om man hör till församlingen eller om man fyller jämna eller ojäma år. Det sker genom att man meddelar redaktionen om saken eller ringer pastorskansliet på nummer 040 312 4452. *OBS! Vi kommer inte längre att kontakta och fråga, utan utgår från att man meddelar oss om saken.*

AVLIDNA

Erik Johan Bertel Franzén
född den 11.11.1932
avled den 9.5.2021 i en ålder av 88 år

ORGELTANTENS TANKAR

Psalmboken – vilken skatt!

Jag har under den här tunga coronatiden och sorgen efter min mamma hittat en tröst- och terapikälla i psalmboken. Denna lilla bok innehåller så mycket som talar direkt till hjärtat. Bland de 947 psalmerna, vissa med a- och b-melodier, plus förrättningssångerna, finns psalmer från 300-talet till 1980-talet, till livets alla stunder och omständigheter. En underbar skatt av melodier och rytmer!

Samtidigt har jag studerat, mestadels på distans, och nu är tiden inne att tenta psalmboken. Vi kantorsstuderanden skall kunna sjunga vilken psalm som helst i psalmboken (inte utantill – men det är också bra att kunna några psalmer utantill i vissa sammanhang). För att vi skall sjunga varenda vers, mening och ord med eftertanke, har jag också hittat en väldig litterär och teologisk skatt. Och den skatten finns tillgänglig gratis för var och en.

Så jag tycker att vi borde sjunga mera psalmer. Och att alla kan spela och sjunga. Hur då?

Att lära sig musik

En av mina pianolärare påminde mig regelbundet, att det skall vara lätt och roligt att spela piano. Det tycker jag med, men han berättade aldrig hur det blir så, mestadels var det svårt och stressigt. Först när jag hade undervisat själv i några decennier (jag började ge privatlektioner som 16-åring), slog det mig, att läraren skall vara en 'medvandrare' och visa vägen. Och att läraren är den som gör svåra saker lätta att förstå – *före* eleven skall uppträda.

Många 'sextioplussare' har sagt mig, att de aldrig tänker sjunga, eller att de inte kan, för sånglektionerna var så hemska i skolan. Inget under, vi skulle bara kunna sjunga utan instruktioner, sångundervisning, stöd eller uppmuntran. Att kasta ett litet barn framför publiken (klassen) att göra någonting, som man inte vet hur man gör, är tortyr!

av församlingsmusiker Ulla-Maija Söderlund

Men i skärgården har jag också träffat folk, som har fått sångskatten av familjen i arv, många berättar hur mamma sjöng psalmer, och dem kan man ännu utantill. Speciellt på Houtskär är att ungarna är intresserade av psalmer, och mina pianolever har begärt noter av både Åländska sommarpsalmen och den som de sjunger på skolavslutningen, julpsalmer och Hosianna, med mera.

Församlingsprojekt: Psalmer på figurnoter

Att jobba som musiker i en församling under coronarestriktioner har sina kringelikrokar. Mest lider jag av det att vi inte har möjlighet att samlas i samma rum och sjunga psalmer. Redan det att man sjunger tillsammans kan vara lugnande, tröstande och läkande, men det är också härligt att komma i gemenskapen.

För att göra någonting som kanske kunde gagna alla, och även mina studier, har jag nu fått lov att jobba med ett psalmprojekt för skärgårdsförsamlingarna.

Syftet är att producera några sånghäften med ett tjugotal av de mest älskade psalmer på figurnoter under tiden 25.3.–25.9.2021. Inne i häftet skulle det vara melodin i 'vanliga noter' med gitarrackord, och i figurnoter, plus texten för varje psalm.

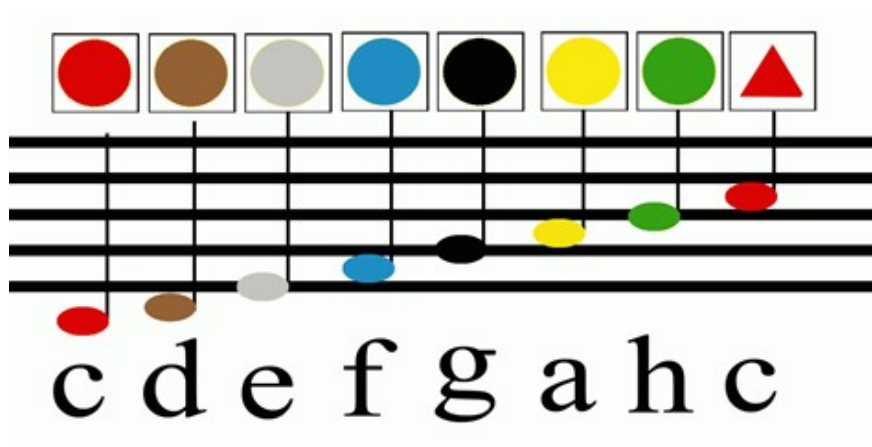
Figurnoterna är på det sättet roliga, att man kan spela ett stycke på en gång med komp och rätt rytm, alltså wysiwyg. De olika formerna och färgerna på figurnoterna gör det lättare att hitta rätt ton med rätt namn, höjd och längd, och även spela pauserna rätt.

Figurnoterna består av symboler som ger tonens höjd: rundlar ettstrukna oktaven, trekanterna tvåstrukna oktaven, rutor lilla oktaven, kryss stora oktaven och romber trestrukna oktaven. Varje grundton har sin egen färg och är placerad i en ruta, tonens längd visar man med en 'svans' i önskad längd, pauserna är tomma rutor, höjda och sänkta toner visas med pilar till vänster (sänkt) eller höger (höjd), som på trafikskyltar. Noterna och pauserna är samlade i taktrutor, vilket gör det enkelt att läsa sångens rytm på en gång.

ORGELTANTEN (forts.) av Ulla-Majja Söderlund

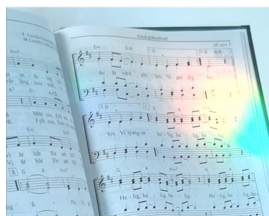
Kompackord visas med ackordblock ('komplådor') som har samma färg som grundtonen, eventuella höjda eller sänkta ackordtoners symboler finns inne i 'komplådan'.

För att hitta tonerna på sitt instrument fäster man små tarralappar, och sen är det bara att söka samma figur i samma färg som på notbladet. Det går enkelt och fort att spela och lära sig en sång, och det mesta går att skriva på figurnoter. Systemet lämpar sig speciellt för tangentinstrument, elbas och violin, blåsinstrument känner jag inte själv så bra att jag skulle veta hur man gör med dem.

Figur- och färgnoternas motsvarighet

Så nu behöver jag hjälp av er! Berätta gärna vilka psalmer ni tycker skulle vara bland de tjugo mest omtyckta. Det kommer att bli åtminstone ett häfte för barn, ett för 60+ och kanske ett för jultiden. Ni kan skicka mig email, sms, ringa eller rycka mig i ärmen i byn. Jag brukar vara på Houtskär på torsdagar och söndagar.

Er församlinglingsmusiker

Uma

ulla-majja.soderlund@evl.fi
040 312 4454

MISSIONSBODENS VERKSAMHET av Wiveca Eklund

Nu är den efterlängtrade sommaren här och grönskan har slagit ut i sin vackraste fågring!

Vi har nu igen möjlighet att hålla Missionsboden öppen två gånger i veckan under sommaren då coronapandemin börjar lugna ner sig och många redan har blivit vaccinerade. Nytt för i år är, att vi också kommer att använda oss av den gamla Missionsbodssidan. Därför kommer vi att ha möjlighet att också ta emot en del större saker som t.ex. möbler i gott skick. Nytt är också, att vi för dem som är intresserade av handarbete har mönster till babykoltar att dela ut. Då man stickat babykoltar får man hämta dem till Missionsboden där vi samlar in dem. När vi har en litet större mängd skickar vi dem för att ges till hjälpbehövande mammor som fått babysar ute på missionsfältet.

Det är glädjande att ha fått vetskap om att vi i Houtskär har haft missionsbodsverksamhet ända sedan våren 1989! Det betyder att vi haft möjlighet att stöda missionsarbetet under 32 år! Det är värdefullt att Houtskärs församling under så lång tid har stött missionsarbetet och bidragit med att hjälpa nödställda i länder där man har det sämre ställt. Ett stort tack till alla som bidragit till att detta har varit möjligt.

Öppethållningstiderna i Missionsboden under Juni, Juli och Augusti :

Onsdagar kl. 16–18.

Lördagar kl. 10–13. Midsommardagen håller vi stängt.

Trots att situationen är bättre då det gäller coronaläget, rekommenderas fortfarande en god handhygien samt att hålla avstånd och använda ansiktsmask speciellt inomhus.

Välkomna på besök!

Med önskan om en välsignelserik och skön sommar,

Wiveca

SUNNUNTAI-ILTAPÄIVÄN TUUMAUKSIA

Miettiessäni mitä kirjoittaisin seurakuntalehtemme, oli pääni täysi kaikkea muuta, vähemmän mukavaa. Tuntui tekopyhältä vain alkaa kirjoittaa jotain, siitä syntyisi pelkästään latteuksia. Kauneimmistakin asioista nimittäin tulee latteuksia, jos ihmisellä ei ole sydän mukana siinä mitä sanoo. Sanat ja kieli, olin umpikujassa. Mutta tunsin kuitenkin paljon enemmän. Viime sunnuntaina ajatukseni eivät olleet levollisia, kirkkaita, huolet ja ahdistus painoi mieltä, istuin omenapuun alla ja luin kirjaa.

Kirjan kirjoittaja kuvaa rehellisesti, sydämellä, elämästä ja kaikesta myös sen haastavista käänteistä, jossa se ei aina kulje kuin toivoisi. Sitä lukiessani minussa tapahtui jotain, kyyneleet vain alkoivat virrata ja tuntui että paha ja syyllinen olo väistyi ja tilalle tuli lohtu ja rauha siitä, että asiat järjestyvät. Se kirja oli vertaistukea ja lohdutti, samalla myös muistutti minua elämän moninaisuudesta, ja että **ei Jumala minua hylkää, vaikka välillä lurjus olenkin ja tottelema-ton**. Tänä keväänä olen taas saanut laittaa itselleni pienen kasvimaan tai oikeastaan kasvulaatikoita, puutarhan hoidolla on hoitava vaikutus ihmiseen.

Ei ole määrää sillä innolla ja poltteella, kun mietit, suunnittelet ja sitten pääset kylvämään ne siemenet ja myöhemmin taimet. Luonto on juuri nyt upeimmillaan, kaikki se kasvu rehevyyden lisääntyminen ja moninaisuus mitä meille tarjotaan sielun ja mielen ruuaksi, voimaksi on uskomaton! Rukous voi olla huokaus, sydämen tunto.

Jaana Rosenblad

Mietin miten rukoilla, monelle on itsestään selvää, että kädet laitetaan ristiin, kun rukoillaan, mutta minulle ei. Olen ehkä naiivi mutta välillä se tuntuu luonnottomalta ja vähän teennäiseltäkin, minusta rukouksen pitäisi tuntua sydämessä ja se tuntuu vaikka käteni eivät olekaan aina ristissä, **kyllä Jumalan kanssa voi keskustella, vaikka kauppaakasseja kantaessa.**

Uskoni on ollut aina hyvin maanläheistä, konkreettista, lieneekö siihen osansa rippikoulupapillani Pekka Kuusniemellä, joka

aina saarnasi alttarin edessä, koska hänen mielestään saarnastuolit olivat pelkureita varten, ja siinä puhuessaan esimerkiksi hyvästä paimenesta oli hänellä kerran yksi oman lammaskatraan karitsoista sylissään. Mene ja tiedä, nyt on aika jo hänestä jättänyt, mutta muistot elävät lämpiminä edelleen.

Kristinusko on minulle aina merkinnyt sitä, että saat olla oma itsesi, erilaisuuden hyväksyminen kuuluu siihen erottamattomasti. Jokaisella on omat haasteensa, Jaakobin paininsa. Rukouksesta saa voimaa paikasta, hetkestä riippumatta aina.

Armollista ja siunattua kesää toivottaa Jaana

MINNESVÄRDA MÄNNISKOR OCH SÖNDAGS- SKOLAN I BJÖRKÖ

När man med facit på hand ser tillbaka på olika skeden i sitt liv märker man, att det finns en del människor som har varit särskilt betydelsefulla och som lämnat spår och avtryck i ens kropp och själ. Det kan vara äldre visa personer, t e x min granne Zaida Karlgren eller särskilt förstående vänner, som ofta fanns till hands om livet ”gick i stå”, om man stod vid ett vägskäl och inte visste vart man skulle gå, om farten var så hög, att det var dags att dra i bromsen eller så teg de på rätt sätt, på rätt ställe och i rätt stund och man visste ändå vad de menade.

Zaida Karlgren och Nanna
Karlgrén plockar gurkor i
Lillstupist gurkland i
Björkö sommaren 1949

Och en del människor drogs man till som malen mot ljuset, det var de som tog en på allvar och där man kände sig omtyckt och accepterad. En sådan person minns jag särskilt väl: varje kväll gick jag till byn, till Pist, med en mjölkkanne i handen för att hämta mjölk hos tant Nanna, det gjorde jag gärna för då fick jag min lilla pratstund med henne. Jag tyckte mycket om henne, hon hade en mjuk, ljus utstrålning och var en klok och fundersam person med en varm och vänlig närvaro. Hon gjorde också mig varm och glad, i hennes sällskap kände jag mig sedd, hon fick mig att ”bli någon”. Jag tyckte att hon tog in och tog emot hela mig, både det yttre och det inre. Det var stort i ett barns liv!

I min by, på min ö Björkö, fanns det en del av denna dyrbara människosort. Man kan ha glömt dem och deras betydelse, men så dyker någon upp, t e x som en bild på Facebook. M e n är det inte tant Edith, min barndoms söndagsskollärrinna, ”Edgaros Edith”? Ja, visst är det hon! Och in strömmar minnen från barndomslandet och jag ser hur jag varje söndag, år ut och år in, går från ”Körönäs” genom hela byn till hennes hem ”Lassos på Holmi” för att ”gå i söndagsskola” med 10 - 12 andra barn.

Edith Alina Viktoria Mattsson f. Sjöstrand
f. 23.9.1895 Långö Kittuis, d. 29.10.1977 Björkö
(foto: Houtskärs Lokalhistoriska Arkiv HLA 13738)

av Siv Fagerlund

I sitt kök hade hon tagit in en lång träbänk och där radade vi upp oss och fick söndagsskolans sångbok i händerna. Jag tyckte om att sjunga och vi sjöng ”Jag älskar söndagsskolan och villigt skyndar dit ...” eller ”Gör det lilla du kan, gör det villigt och glatt...” och aldrig glömd är sången om ”Svarta Sara”, som blev vit i Lammet blod när hon dog. Många fina sånger lärde vi oss.

Och tant Edith, hon var så välmenande och plikttrogen i sin uppgift och förkunnelse, när hon ur Bibeln läste söndagens text och berättade om **barnvännen Jesus**. Och när vi gick hem fick vi guldstjärna i ett häfte och i handen farbror Arnes ”Barnens söndagsskolblad” (Arne Rosenqvist, *se pärmen*) och det läste vi noga. Där fanns bl a en brevlåda där barn från Svenskfinland skrev små brev: ”Hej farbror Arne, jag tycker mycket om dig. Mamma läser alla söndagar texten i Söndagsskolbladet och berättar därifrån för mig och mina bröder Nils och Sigvard. I den här byn finns det inte flera barn. Hälsningar från Ann-Marie Nordling, adress: Baggholma, Brändö, Åland”.

Min bror Ingvar, som var sex år yngre än jag, tog jag tidigt med till tant Edith, men ibland blev han rädd, t ex för Långfredagens berättelse om Jesu korsfästelse och för en svart bild av Sankt Göran och draken med ett hiskeligt svärd i handen, som han en gång såg i Söndagsskolbladet. På grund av dessa ”hemsigheter” hände det att han ville stanna hemma, men för det mesta trasade han troget med sin syster byvägen fram till ”Lassos på Holmi.”

Men tant Edith samlade oss, inte bara på träbänken i sitt kök, hon ordnade också söndagsskolfester i byns vackra ungdomslokal ”Ljungheda”. Ibland den 6 december stod vi på scenen insvepta i Finlands flagga och sjöng fosterländska sånger eller så var det avslutningsvårfest, och när jag var fyra år gammal föreslog hon, att jag med en blåklocka av kräppapper på mitt huvud skulle stå på Ljunghedas scen och sjunga solo växelvis med mina kompisar. Vi sjöng en vacker gammal sång av Johan Alfred Boberg, ”Där växte en blomma vid granarnas fot / i skogen bland mossor och ljung / den lilla knappt syntes för jättarnas rot / hon stod där så älsklig och ung.”

Med tanke på allt vad denna ungdomslokal och dess verksamhet genom alla år kom att betyda för mig, tycker jag att tant Ediths påhitt med mig som blåklocka är ett underbart minne, där började ”det hela” och jag var fyra år gammal! Jag har också tänkt, att hon med sitt plikttrogna arbete är just en av dessa människor som har lämnat goda spår efter sig, hon ville oss så väl och gjorde ett gott arbete med och för oss barn.

Ännu ett par verser från sången: ”Säg fruktas du ej att i skogen stå gömd / omgiven av skuggornas vakt / o nej, ty jag aldrig av Herren blir glömd / han även på blomman ger akt. / Men snart skall för vintriga stormen du dö / du blomma som blommade nyss / då vilar jag djupt under täcket av snö / och vaknar vid vårsolens kyss.”

Tack för dig tant Edith, för din omtanke, dina böner och din söndagsskola i mitt barndomsland.

SUNE LINDE – VÅR POSTILJON

Den vita postbilen är en välbekant syn för oss alla. Oftast är det Sune Linde som sitter bakom ratten och delar ut tidningar, brev och mindre paket till hushållen här i Houtskär. Sune vet var vi alla bor, vilken postlåda som är vems och han vet till och med vad nästan alla av oss heter i andranamn.

När jag i början på 1990-talet började arbeta som postiljon så fanns det ungefär 330 hushåll här i Houtskär. Under årens gång så har antalet hushåll hela tiden minskat och idag är det cirka 230 hushåll kvar. Vi var 4 postiljoner som delade ut post då jag började, idag är vi två säger Sune. Mycket har ändrat under åren som gått. Tidningarnas antal har minskat och det skickas också färre brev och kort idag. Men det som har ökat är alla paket. Det kommer varje dag stora mängder postpaket, och det är roligt säger Sune.

Vad är det mest konstiga paket som du levererat? Sune skrattar åt min fråga. Han funderar ett litet tag och säger att det har skickats stora arbetsredskap med posten, bland annat betongblandare som han tidigt på morgonen rullat av färjan i Kittuis. Att sedan få stora maskiner och verktyg in i egen bil eller postbil så har krävt lite tanke- och muskelarbete. Men jag har fått alla paket levererade, på ett eller annat sätt säger Sune och skrattar åt minnena. Idag levereras de största paketen med postens lastbil.

Förr i tiden så var det bråda tider speciellt veckorna före jul. Det var stora mängder paket och julkort som skickades till och från Houtskär. Idag tror jag att julkortens mängd minskat med ungefär 80%. Man vet ju med sig själv att man idag önskar vänner och bekanta en god jul via till exempel Facebook säger Sune. Och jag kan bara hålla med om att det är mycket enklare att lägga upp ett fint foto på sociala medier än att skriva julkort och ha koll på adresser och frimärken. Tiderna förändras hela tiden säger Sune.

En postiljon är så mycket mera än en postiljon. Eftersom postbilen kör runt på vägarna nästa alla dagar året runt så vet Sune att reagera ifall någonting speciellt händer. Om någon som till exempel bor ensam inte

av Henrika Lindqvist

har tömt sin postlåda så kontaktar Sune någon som kan kolla upp att allting är okej. **Jag är bara en sådan person som bryr mig om att allt är som det skall vara, vad än det är säger Sune. Och det är vi alla tacksamma för.**

Nu när sommaren igen är här så vill Sune påminna oss alla om att ha postlådorna märkta med tydliga namn. Det underlättar så otroligt för sommarjobbarna när märkningen är i skick.

På tal om postlådor så har jag redan en längre tid tänkt att det skulle vara roligt att bygga en ny postlådsställning ute vid vägen. Många här i Houtskär har så fina ställningar som piggar upp vägkanterna. Sune håller med mig om att det skulle vara ett passligt sommarprojekt för många att bygga nya och stadiga ställningar för postlådorna. Sune hälsar att det viktigaste med byggprojektet är att ställningen byggs på samma plats som tidigare och att postlådans lock är 110 cm från marken. Vid frågor så kontakta gärna posten.

Tusen tack Sune för pratstunden! Tack för att du idag delat ut Församlingslyktan till alla hushåll här i Houtskär och att du och dina kolleger ser till att våra prenumeranter som bor på annan ort får sin tidning.

Glad sommar! Henrika

BRUDKRONAN I SILVER

I Houtskär kapellförsamlings ägo finns en vacker brudkrona i silver, som ortens blivande brudar kan låna för att få en liten extra touch på sin brudutstyrel. Det är något många inte är medvetna om. Vi vill gärna uppmärksamma denna möjlighet och därför ska jag berätta om mitt minne av denna krona.

I mars 1996 när jag började planera inför min stundande vigsel i maj i Houtskärs kyrka, så var det någon som tipsade mig om denna krona och jag tyckte genast att det lät som en god idé, så jag beslöt mig för att låna den.

Många planerar sitt bröllop i flera månader i förväg och funderar ut allt i minsta detalj. För mig, som hade bestämt mig för att gifta mig med en sjöman, var en förutsättning att vi hittade en passlig tidpunkt när han inte var till sjöss. Utan brudgum – inget bröllop! Så i mars satt jag och min blivande man Jan-Henrik och tittade i kalendern och kom fram till att lördagen den 11.5 så skulle han vara hemma och det rå-kade dessutom vara exakt 2 år sedan vi hade träffats för första gången på riktigt. Det fick bli vårt bröllopsdatum.

Ett par dagar därefter åkte han på jobb och jag fick börja fundera på hur man ställer till ett bröllop och vad allt som ingår – bl.a. brudens klädsel. Jag, som mycket sällan går klädd i kjol eller klänning, tänkte att på bröllopet ska jag i alla fall klä mig i vacker klänning, men frisyren visste jag inte hur jag skulle få till, trots att jag hade längre hår på den tiden. Då kom erbjudandet om kronan som en räddning från ovan.

Dagen före bröllopet åkte vi in till Åbo och övernattande på ett hotell, för att på morgonen kunna besöka min favoritfrisörska, som skulle fixa frisyren och sätta fast slöjan och kronan. Därefter skulle vi gå till fotografen och sen åka till Houtskär för att vigas. När vi kom till frisörskan hade jag t-skjorta och Janne vanlig kragskjorta. Vi har ett problem, utbrast frisörskan när hon fick syn på oss. Vad då, undrade vi. När jag har fixat frisyren och satt på dig kronan och slöjan kommer du inte att kunna ta av dig t-skjortan... Oj då, det var värre, tyckte vi, men så kom vi på att vi ju bara kunde byta skjortor, för vi hade ungefär samma storlek. Så då fick han min t-skjorta och jag hans kragskjorta. Frisörskan småskrattade åt oss, men tyckte att det var en bra lösning.

av Ulla Mattsson-Wiklén

Frisyren fixades och slöja och krona sattes på plats. Sen åkte vi till hotellet för att byta till bröllopskläder för fotograferingen. Efter fotograferingen tog jag igen på mig den gråa krag skjortan, satte mig i framsätet i bilen och så åkte vi mot Houtskär. Färjförarna tittade lite långt på mig när vi körde ombord – det var en ganska märklig kombination de såg – festfrisyr, slöja och krona och grå krag skjorta! Jag bara vinkade glatt.

Kanske de trodde jag skulle på maskerad...

Vi hann bra till alla färjor och kunde byta om till festkläder i Björkö - utan några missöden - före avfärd till kyrkan. Vigseln förrättades av prosten Ralf Karlsson, som därefter också döpte våra tre döttrar. Bröllopfesten hölls på Ljungheda ungdomslokal och till sist fick vi skjuts ut till vår holme utanför Björkö för att övernatta. Att i oljelampans sken mitt i natten försöka lirka bort massvis med hårnålar ur ett hår fullt med lack var inte det enklaste, men det gick ju inte att gå till sängs med slöja och krona heller. Frisörskan hade verkligen gjort ett ypperligt arbete!

Pappa Gust och Ulla

Bruden i krag skjorta

UPPVAKTNING PÅ VETERANDAGEN 2021

Veteranernas osjälviska insatser i det fria fosterlandets tjänst hedrades med kransnedläggning på veterandagen 27.4.2021. På bilden t.f. kaplan Peter Blumenthal, Christer Stenwall och Christer Friis. Stenwall representerade krigsveteranerna, Friis staden och Blumenthal församlingen. Foto: Petra Öhman.

KYRKANS SAMTALSTJÄNST

Kyrkans samtalsjänst är till för dig som behöver ett lyssnande öra, någon att tala med. De jourhavande har tystnadsplikt. Våga ta kontakt!

Telefonjouren är öppen varje dag kl. 20–23
på telefonnummer **0400 22 11 90**.

Samtalsavgiften är vanlig lokal- eller mobilsamtalsavgift.
Mera information på www.samtalstjanst.fi

HÄLSNING

från Elsa och Paavo Norkko

Nu börjar vår slutliga pensionering! Vi flyttar från härliga Houtskär till vår lilla sköna lya i Helsingfors. Vi har haft det bra här. Ett rikt liv i gemenskap med alla goda houtskärsbor och många sommargäster. Som prästfolk har vi fått dela så många sorg och glädje. TACK för det.

Livets mening och rikedom beskrivs så fint i psalm 424, verserna 3 och 4 (text av Emil Liedgren 1912):

Låt mig bli en pil på din båge,
en pil som flyger åstad
lik en flammande ljungeldslåge
mot fiendehärars rad.
Låt mig bli en hammare, svingad
mot falska gudar av dig,
en budkavel, rastlös och vingad,
som bådär till Herrens krig.

Man söker ej bortskjutna pilar,
och hammaren kastas i vrån,
förgäten budkaveln vilar,
vad mer är en människas son?
Att leva är strid och fara,
att leva är storm och brand.
För mig är det nog att få vara
ett verktyg i Herrens hand.

TACK! Elsa och Paavo Norkko

Församlingslyktan

21760 Houtskär

FÖRBÖN FÖR SKAPELSEN (hämtad ur Gudstjänstboken s. 339)

Vår Gud och Skapare.

Du skapade jorden, vattnet och luften. Från dig kommer alla färger som återspeglar skapelsens skönhet och rikedom. Du låter livet växa på jorden, du ger skörden. Lär oss att känna vårt ansvar för miljön. Sätt en gräns för vår girighet, så att vi inte gör slut på naturens tillgångar och därigenom förstör livet. Hjälp oss att vårda naturen och skydda allt liv, så att också kommande generationer kan få sin del av naturens gåvor och rikedomar.

Amen

FÖRSAMLINGSLYKTAN

Tidningen Församlingslyktan ges ut av Houtskär kapellförsamling och utkommer med fyra nummer per år. Församlingslyktan distribueras gratis till alla hem i Houtskär och kan även prenumereras till andra orter. Kostnaden för årsprenumerationen är 15 euro vilket inkluderar moms.

Material till nästa nummer inlämnas senast 16.8.2021 kl. 12.

Chefredaktör och ansvarig utgivare:

t.f. kaplan Peter Blumenthal, tel. 040 312 4452, peter.blumenthal@evl.fi

Biträdande redaktör: Jussi Meriluoto

Redaktionsmedlemmar:

Annika Brunnsberg, Henrika Lindqvist, Ulla Mattsson-Wiklén och Jaana Rosenblad

Prenumerationer och adressförändringar:

040 312 4452 / houtskar.forsamling@evl.fi

Kontonummer och referens för prenumerationer:

FI64 4055 0011 9174 04 Referens: 313 0003

Kontonummer och referens för donationer till stöd av Församlingslyktan:

FI64 4055 0011 9174 04 Referens: 1536 70002

Tryck: Houtskärs kapellförsamling, upplaga 380 exemplar